

בתי המשפט

בש"א 008140/08		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
(ת"א 2629/07)			
תאריך: 04/07/2008		כבוד הרשם אבי זמיר	בפני:

בעניין: 1. אורכיזאה מסעדה ואירועים בטבע בע"מ
2. שלום תשובה
3. גלעד וינקלר
ע"י ב"כ עו"ד וינקלר המבקשים/הנתבעים
נ ג ד
הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד פרזנטי המשיבה/התובעת

החלטה

הנתבעים מבקשים להורות על **ביטול פסק הדין** שניתן כנגדם ביום 27/1/08 בהעדר הגנה (בש"א 2684/08).

כתב התביעה נסב על טענות בדבר הפרת זכויות יוצרים של התובעת, על דרך השמעה פומבית של מוסיקה מוקלטת באולם אירועים שבהפעלתה של התובעת 1. על פי הנטען, הנתבע 2 הוא בעל מניות ומנהל בנתבעת 1, והנתבעים 2 ו-3 מנהלים בפועל את אולם האירועים, ולטענת התובעת, אחראים באופן אישי להשמעה הפומבית המפרה של מוסיקה מוקלטת.

בש"א 2684/08 נטען, כי כתב התביעה הומצא לנתבעת 1 על דרך הדבקה על דלת האולם בכתובתה בתל מונד, לאחר שלושה ביקורים בהם נוכח השליח כי איש לא נמצא במקום. טענה זו נתמכה בתצהירו של מר קובי אגם, המשמש כשליח מטעם חברת מגון שרותים משפטיים בע"מ. בנוסף, טענה התובעת כי כתב התביעה וההזמנה לדין עבור הנתבע 2 הודבקו ביום 3/12/07 על דלת ביתו בחולון, משהסתבר, לאחר שלושה ביקורים, כי איש אינו נמצא במקום. באותו אופן, גם כתב התביעה וההזמנה לדין עבור הנתבע 3 הודבקו ביום 9/12/07 על דלת ביתו בתל אביב, מאותה הסיבה.

בבקשה הנוכחית נטען, כי במשרד הנתבעת 1 מעולם לא הומצא כתב התביעה וההזמנה לדין, ולמעשה, הוצא צו פינוי כנגד הנתבעת 1 ביום 7/10/07. לפיכך, טוענת התובעת, כי במועדים שבהם נטען, שהשליח ביקר בנתבעת 1, היה המקום נטוש.

בנוסף, נטען כי הדירות שעל דלתן הודבקו כתבי התביעה וההזמנות לדין עבור הנתבעים 2 ו-3, אינן דירותיהם ואלו אינן כתובותיהם במרשם האוכלוסין (אלא דירות הוריהם).

לטענת הנתבעים, המסירה שבוצעה עבורם אינה מסירה כדין, ולכן יש לבטל את פסק הדין מחובת הצדק.

בנוסף, טוענים הנתבעים כי קיימות להם טענות הגנה טובות, מקדמיות ומהותיות.

העיקרון המשפטי שביסוד הדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד, הוא אחד וברור, והוסבר בפסיקה באופן הבא-

”שתיים הן, כידוע, העילות האפשריות לביטול החלטה שניתנה במעמד צד אחד: ביטול מתוך חובת הצדק וביטול מכוח שיקול-דעתו של בית המשפט. מקום בו החליט בית המשפט בהיעדרו של מבקש הביטול אף שלא היה רשאי להחליט בהיעדרו, כגון שהמבקש לא הוזמן, קמה למבקש עילת ביטול מתוך חובת הצדק. הפגם שנפל בהליך, בשל מתן החלטה במעמד צד אחד, מהווה עילה מספקת לביטול החלטה; ובכגון דא אין בית המשפט רשאי לשקול אם החלטה שניתנה הינה נכונה, לגופו של עניין, אם לאו (ראה: י' זוסמן, סדרי הדין האזרחי, מהדורה ששית, 1991, בעריכת ש' לוי, עמ' 696). שונים פני הדברים מקום שבית המשפט מתבקש לבטל החלטה שניתנה במעמד צד אחד, אף שבעצם קיום הדיון בהיעדרו של המבקש לא נפל פגם, כגון שהמבקש לא התייצב לדיון אף שהוזמן. במקרה כגון זה נתון דבר הביטול לשיקול-דעתו של בית המשפט; ובבואו להפעיל את שיקול-דעתו, אם להיענות לבקשת הביטול אם לאו, יבדוק בית המשפט וישקול, לא רק אם יש בפי המבקש טעם להצדקת היעדרותו מן הדיון שהתקיים, אלא גם-ובעיקר-אם, לגופו של עניין, עשוי הביטול להצמיח לו תועלת; לאמור, אם שמיעת עמדתו בנושא המחלוקת אכן עשויה להוביל את בית המשפט למתן החלטה שונה מזו שניתנה (ראה זוסמן, שם, בעמ' 698).”

(ע"א 5000/92 בן ציון נ' גורני ואח', פ"ד מח(1) 630; רע"א 8646/04 כריים נ' מנהל מקרקעי ישראל ואח', תק-על 2004(4) 1705).

בענייננו, המצאת כתב התביעה כדין עבור הנתבעים, מוטל בספק.

תקנה 489 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד 1984 קובעת-

”שליח בי-דין שלא מצא שום אדם שאפשר לפי תקנות אלה להמציא לו כדין את הכתב, אף על פי שפעל בשקיזה ראויה וסבירה, או שהאדם כאמור סירב לקבל את הכתב, ידביק את הכתב על הדלת החיצונית או במקום אחר נראה לעין בבית שבו רגיל האדם לגור או לעסוק.”

נקבע, כי "שקיזה ראויה וסבירה" בהקשר זה, משמעה ביקור במען בעל הדין בשעה שיש לצפות כי הוא יימצא בביתו, ואין להסתפק בביקור אחד (מ' קשת, **הזכויות הדיוניות וסדר הדין במשפט האזרחי**, מהדורה 15, כרך א', עמ' 411-410).

בענייננו, הנתבעים אינם מתגוררים (או מפעילים את עסקם, ככל שהדבר אמור לגבי הנתבעת 1), במענים שבדלתם הודבקו כתבי התביעה וההזמנות לדין, ולכן כתבי בי-דין אלה לא נמסרו להם בפועל.

בנוסף, וחשוב מכך, הנתבעים 2 ו-3 טוענים כי כתובות הדירות האמורות אינן כתובתם במרשם האוכלוסין.

בתגובתה, טוענת התובעת, כי כתובתה הרשומה של הנתבעת 1 אצל רשם החברות, היא הכתובת בתל מונד שם הומצא כתב התביעה (ולטענתה, היא גם מופיעה באתר הנתבעת 1 באינטרנט (נספח 2 לתגובה). בנוסף, טוענת התובעת, כי הנתבעים 2 ו-3 אינם מציינים בבקשה מהי כתובתם המעודכנת, ולכן אין להיעתר לבקשתם.

אני סבור, כי טענות התובעת אינן מייתרות את טענת הנתבעים 2 ו-3, שלא הופרכה, לפיה כתובות הדירות שבדלתותיהן הודבק כתב התביעה, אינן כתובותיהם במרשם האוכלוסין, וממילא לא בוצעה המצאה כדין עבורם.

בנוסף, היה על התובעת להסיק, כי הנתבעת 1 אינה נוטשת את מקום פעילותה לפתע פתאום, ללא גורם עובדתי שיוביל לכך (כגון צו הפינוי שהוצא כנגדה).

מכאן, לטעמי, לא בוצעה המצאה כדין עבור הנתבעים, ויש לבטל את פסק הדין שניתן בהעדר הגנה, מחובת הצדק. הבקשה מתקבלת. הוצאות בסך 5,000 ₪ + מע"מ – לפי תוצאת פסק הדין. לאור תוצאה זו, מתייחר הצורך לדון בטענות ההגנה של הנתבעים.

נקבע קדם משפט ליום 18/3/09 בשעה 9:00.

ניתנה היום א' בתמוז, תשס"ח (4 ביולי 2008) בהעדר הצדדים. המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

אבי זמיר, שופט
רשם בית המשפט
המחוזי תל אביב-יפו